

BASHKIMI ME TË DASHURIN

*Letër e Imam Homeinit dërguar birit të vet
Huxhetul Islam Vel-Muslimin
Haxhi Sejjid Ahmed Homeini*

Përkthyer nga:
Musa Haruni dhe Muhsin Aliu

Me emrin e Allahut Mëshiruesit, Mëshirëbërësit!

Lavdërimi qoftë mbi Allahun dhe përshëndetje mbi të dërguarin e Allahut, Allahu e bekoftë ate dhe pasardhësit e tij.

Ky është testament i një gjyshi plak drejtuar të birit, i cili është i ri dhe i zhytur në problemet e botës dhe i lirë të zgjedh rrugën e drejtë hyjnore (Allahu e udhëzofte me mëshirën e pafund të Tij). Plak, i cili e kaloi jetën me lodhje nëpër erësirë dhe tani është duke vazhduar kah vendbanimi i përjetshëm me asgjë të mirë pas vetes pos me një listë të zezë të gabimeve me shpresë mëshire nga Allahu.

Biri im, librin të cilin unë ta ofroj është copëz nga lutjet e *arifëve*¹ dhe udhëheqje morale të udhëtarëve të apasojunuar pas fshehtësive të jetës edhe pse pena ime është e paaftë të definoj këtë udhëtim. Pranoj se çdo gjë që kam shkruar përbën ca flajë modeste ku akoma nuk kam qenë i aftë të përfitoj qoftë edhe një shkëndijë për veten.

Biri im, çdo gjë që shtrihet në *Miraxhin* (integrimin) është ideali më i madh i gnostikëve (për ata që dijnë) dhe është mbi kuptimin tonë (Feniksi s'është gjah i askujt, mblihduni t'i bëjmë pre fajkuan)². Por ne nuk duhet të humbim shpresë nga mëshira e Zotit ngase Ai është ndihmës i të pafuqishmëve dhe mbështetje i të varfërve.

Biri im i dashur, në udhëtimin tënd peripatetik fjala është nga krijesa kah Krijuesi, prej pluralitetit në unitet pra nga toka (*Nasut*) drejt mbretërisë hyjnore (*Lahut*); që do të thotë deri tek pika e asgjësimit absolut i cili vjen si pasojë e sexhdes³ së parë dhe asgjësim pas asgjësimit që ndodh pas gjallërimit në sexhden e dytë. E gjithë kjo është Boshti i Ekzistencës nga Zoti në Zotin. Në këtë pedestal nuk ka as apoteozë dhe as të adhuruar, "Ai është i pari që s'ka mbarim, i dukshmi dhe i padukshmi."⁴

Biri im, çdo gjë që të rekomandoj në shkallën e parë është që ti të mos mohosh stadet e diturisë së gnostikëve (*ehli-marifet*)⁵, ngase injorimi është rrugë e injorantëve. Shmangu shoqërimin me ata që mohojnë stadet e të devotshmëve, ngase ata janë të padëgjueshëm në Rrugën e Allahut. Largohu nga kopracia dhe egoizmi ngase këto janë trashëgim i Iblisit i cili për shkak të mendjemadhësisë së vet refuzoj urdhërin e Zoti për përlulje Halifit dhe të zgjedhurit të Tij. Dij që të gjithë mjerimet e njeriut burojnë nga ky trashëgim Iblisijan; domethënë bazës esencijale e principeve të rebelimit. Ndohta ajeti "*Luftoni ata derisa të zhduket fitneja dhe të aplikohet feja vetëm për All-llahun.*"⁶, referon, në disa stade, në fushatën dhe luftën të madhe në çrrënjosjen e së keqes gjejejisht Shejtanit dhe hordhive të tij që është e përhapur në zemrat e njerëzve. Gjithkush përbrenda dhe jashtë vetes duhet të luftoj për çrrënjosjen e së keqes si fushatë e cila nëse ngadhnjen të gjithë gjërat dhe njerëzit do të ushëzohen në rrugë të drejtë.

Biri im, mundohu të arrijsht këtë fitore, të paktën disa shkallë të saj. Përpiqu seriozisht dhe pakëso pasionet fizike, ngase ata janë të pafundshme. Kërko nga Allahu i

¹ Arif: [arab. Njostik, njeriu i shenjtë]

² Gjysëm strofë nga poezija e Hafizit

³ Sexhde: [arab. Përlulje]

⁴ Kur'an, Sura Hadid, pjesë e ajetit 3!

⁵ Ehli Marifet: [arab. Pjestarët e fshehtësive hyjnore]

⁶ Kur'an, Sura El Bekare, pjesë e ajetit 193

Gjithëfuqishëm ndihmë ngase, pa ndihmën e Tij askush nuk mund të arrijë asgjë. Namazi, ky fluturim i gnostikëve dhe udhëtim i dashnorve është mënyra për të arritur këtë destinacion pra, nëse unë dhe ti arrijmë sukses të realizojmë një rekat (namaz) dashurie dhe vështrojmë dritat e fshehura në të dhe sekretet e tij misterioze, ne do të nuhasim disa aspekte nga fati dhe synimi i disa shërbetorëve të devotshëm të Zotit dhe do të vështronim panoramën e lutjeve lartësuese të vulës së peygamberve dhe shenjtorve (s.a.a.).⁷ Allahu na dhuroftë këtë dhuratë të madhe dhe na përfshiftë në bekimet e Tij. Rruga është shume e gjatë dhe e rrezikshme dhe kërkon shumë përgatitje ku përgatitjet e mia dhe atyre si unë, janë të pamjaftueshme ose asgjë veç nëse mëshira e Mikut, të Lartësuarit na vjen në ndihmë.

Biri im i dashur, shfrytëzo mirë kohën rinore që ke në dispozicion ngase, e ghitha do të jetë e humbur në kohën e pleqërisë, bile edhe përkujdesja ndaj Ringjalljes dhe Zotit. Një nga mashtrimet e Shejtanit është ajo që ai premtion mundësinë për reformimin e vetes dhe pastrimit në pleqëri ashtu që ditët e rinisë të shpenzohen kot, në neglizhencë ku ai pleqëve u premtion jetë të gjatë ashtu që me premtimet e tij fals njeriu të injoron Zotin deri në vdekje dhe në këtë çast ai merr besimin nga njeriu, nëse tashmë ende se ka marrë. Prandaj, ngrihu në përpjekjen derisa je gjallë dhe gëzo fuqinë tënde dhe ik nga gjithëçka jo hyjnore dhe përforco lidhjen me Të nëse tashmë ke (lidhje) dhe nëse, Zoti ndaloftë, nuk kë lidhje me Të siguro një (lidhje) dhe përforcoe ngase asnjë qenie përveç Tij, i Lartësuarit, është i denjë për të patur lidhje. Lidhjet me shenjtorët e Tij, nëse nuk janë të dedikuara për Të, janë lidhje Shejtanike, dredhira të cilat blokojnë rrugën e së Vërtetës nga çdo kënd. Asnjëherë mos vështro pozitën tënde me kënaqësi ngase kështu ishin besimtarët e Tij të devotshëm dhe të pastër të cilët veten e konsideronin si asgjë (La Shai'e).⁸ dhe nganjëherë veprat e tyre të mira i vlerësonin si të pamjaftueshme.

Biri im, sa më lartë është stadi i gnostikut (*arifit*) aq më e lartë është ndjenja e mosqenjes së tij si qenie fakt pranë Tij. Këto stade të përparimit kah Zoti duhet aritur gjatë lutjeve të namazit pas çdo "tekbiri" (Allahu Ekber = Allahu është më i madhi). Sikurse që para hyrjes në namaz ka Tekbir në madhërimin e Zotit dhe tekbiri vjen prap në dalje nga namazi, duke simbolizuar se Zoti është mbi dhe përtej, në epërsi të çdo lavdërimi të atributëve dhe veprimeve. Vërtet, kush mund të lavdëron Zotin dhe, cila shprehje mund të përcakton lavdërimin dhe kush duhet të lartësohet dhe me cilën gjuhë? E tërë gjithësia nga sferat më të larta të kupës qiellore e deri tek pika më e ulët, pra në xhehenem dhe çdo gjë ndërmjet tyre, janë asgjë. Çdo që ekziston është Ai, asgjë pos Tij ska qenie pra çka mund inekzistenti të thotë për Qenien Absolute. Asnjë nga shenjtorët e Tij nuk do të përdornin emrin e Tij nëse nuk të ishte urdhëri i Tij dhe askush nuk mund të mos i nënshtrohet Atij. Ngase çdo përmendje është përmendja e Tij dhe sikurse që lexojmë: "Zoti yt ka dhënë urdhër të prerë që të mos adhuronit tjetër pos Tij"⁹ dhe "Nuk ka asnjë send që nuk e madhëron, duke i shprehur falënderim Atij, por ju nuk kuptoni atë madhërim të tyre."¹⁰ Kjo gjithashtu është gjuha pluarliste ndryshe, Ai është Lavdërimi, i Lavdëruari dhe Ai është që Lavdëron. "Metëvërtetë, Zoti yt është duke bërë namazin"¹¹ dhe "Allahu është Zoti i qiejve dhe i tokës".

⁷ I referohet peygamberit Muhammed s.a.a.

⁸ La shai'e [arab. Inegzistent]

⁹ Kur'ani, Sura Isra, pjesë e ajetit 23

¹⁰ Kur'ani, Sura Isra, pjesë e ajetit 44

¹¹ Shiko Usul Kafi vol. 2, f. 319 Kitabal Huxhxhat, Kapitulli, Muled al Nabi, Hadithi 13.

Biri im, ne të cilët jemi të paaftë në falënderimin kushtuar Atij pse të mospërfillim shërbimin e shërbitorëve të Tij ngase, shërbimi i tyre është shërbim *Hakkut* (të së Vërtetës) ose Zotit ngase të gjithë ata janë nga Ai. Duke shërbyer njerëzit asnjëherë mos konsidero veten si bujar ngase ne jemi me të drejtë në borxh ndaj tyre sepse ata janë indikacione me të cilat ne i shërbejmë Zotit. Duke u shërbyer atyre mos kërko famë, këto janë dredhirat e Shejtanit për të na fundosur thellë në abis. Gjatë shërbimit shërbitorëve të Zotit zgjidh më të dobishmit prej tyre dhe jo ata të cilët janë më të përshtatshëm për ty dhe shokët e tu meqenëse ajo është shenjë e mos sinqeritetit ndaj Zotit.

Biri im i dashur, Zoti është i gjithë pranishmi dhe e tërë gjithësia është vendqëndrimi i Prezencës së Tij dhe tabloja e egos tonë është negativ i inçizimit tonë. Mundohu të zgjedhësh profesion i cili do të sjell më afër Tij ku do të përfitosh kënaqësinë e Tij. Mos më thuaj në zemrën tënde: “Nëse kjo është e vërtetë pse ti nuk je i tillë?” Unë e di që nuk jam i pajisur me asnjë nga kualitetet e atyre me zemër të pastër (*ehl-e-dil*) dhe frikohem që kjo penë e thyer të mos jetë në shërbim të Shjetanit dhe të egos së ndotë ku nesër unë do të përgjigjem për këtë. Gjërat që ti thashë janë të bazuara në fakte bile edhe nga pena e njërit si unë i cili nuk jam larg nga kualitetet djallëzore. Kërkoj strehim tek Zoti i Lartëmadhëruar në këto grahma të fundit me shpresë të fitoj ndërmejtësimin (*shefaat*) e shenjtorëve të devotshëm të Tij.

O Zot! Ti mbaje në dorë këtë plak të thinjur dhe Ahemdin e ri, dhe na dhuro ardhmëri të mirë dhe na prano në shtëpinë fisnike me mëshirën Tënde të pafundshme.

*Vesselam Ala men Eteb-al Huda, 15 Rabiul Aval 1407,
Ruhullah El-Musevi El-Homeini*